

CHÙM THƠ 225
CHÚA NHẬT 13 TN B 28-6-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 5, 21-43)

Khi ấy, Chúa Giêsu đã xuống thuyền trở về bờ bên kia, có đám đông dân chúng tụ họp quanh Người, và lúc đó Người đang ở bờ biển. Bỗng có một ông trưởng hội đường tên là Giairô đến. Trông thấy Người, ông sụp lạy và van xin rằng: "Con gái tôi đang hấp hối, xin Ngài đến đặt tay trên nó để nó được khỏi và được sống". Chúa Giêsu ra đi với ông ấy, và đám đông dân chúng cũng đi theo chen lấn Người tứ phía.

Vậy có một người đàn bà bị bệnh xuất huyết đã mười hai năm. Bà đã chịu cực khổ, tìm thầy chạy thuốc, tiêu hết tiền của mà không thuyên giảm, trái lại bệnh càng tệ hơn. Khi bà nghe nói về Chúa Giêsu, bà đi lẫn trong đám đông đến phía sau Người, chạm đến áo Người, vì bà tự nhủ: "Miễn sao tôi chạm tới áo Người thì tôi sẽ được lành". Lập tức, huyết cầm lại và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh. Ngay lúc ấy, Chúa Giêsu nhận biết có sức mạnh đã xuất phát từ mình, Người liền quay lại đám đông mà hỏi: "Ai đã chạm đến áo Ta?" Các môn đệ thưa Người rằng: "Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy tứ phía, vậy mà Thầy còn hỏi 'Ai chạm đến Ta?!'" Nhưng Người cứ nhìn quanh để tìm xem kẻ đã làm điều đó. Bấy giờ người đàn bà run sợ, vì biết rõ sự thể đã xảy ra nơi mình, liền đến sụp lạy Người và thú nhận với Người tất cả sự thật. Người bảo bà: "Hỡi con, đức tin của con đã chữa con, hãy về bình an và được khỏi bệnh".

Người còn đang nói, thì người nhà đến nói với ông trưởng hội đường rằng: "Con gái ông chết rồi, còn phiền Thầy làm chi nữa?" Nhưng Chúa Giêsu đã thoáng nghe lời họ vừa nói, nên Người bảo ông trưởng hội đường rằng: "Ông đừng sợ, hãy cứ tin". Và Người không cho ai đi theo, trừ Phêrô, Giacôbê và Gioan, em Giacôbê. Các Ngài đến nhà ông trưởng hội đường và Chúa Giêsu thấy người ta khóc lóc kêu la ồn ào, Người bước vào và bảo họ: "Sao ồn ào và khóc lóc thế? Con bé không chết đâu, nó đang ngủ đó". Họ liền chế diễu Người. Nhưng Người đuổi họ ra ngoài hết, chỉ đem theo cha mẹ đứa bé và những môn đệ đã theo Người vào chỗ đứa bé nằm. Và Người cầm tay đứa nhỏ nói rằng: "Talitha, Koumi", nghĩa là: "Hỡi em bé, Ta truyền cho em hãy chỗi dậy!" Tức thì em bé đứng dậy và đi được ngay, vì em đã được mười hai tuổi. Họ sững sốt kinh ngạc. Nhưng Người cấm ngặt họ đừng cho ai biết việc ấy và bảo họ cho em bé ăn.

Đó là lời Chúa.

M. SAO KHUÊ

TÌM LẠI MÙA XUÂN

chỉ xin chạm gấu áo Người
bệnh trầm kha ấy sẽ rời tôi ngay
đức tin tôi muốn tỏ bày
sao ai chen lấn cho tay xa vời

tôi tin sức mạnh từ trời
cứu tôi thoát khỏi cảnh đời bi thương
dẫu tôi bé nhỏ tầm thường
nhưng lòng tôi vững tin luôn nơi Người

dẫu đời có cản ngăn tôi
cho tay chẳng với kịp người tôi tin
dẫu không để mắt đoái nhìn
thì Người đã hiểu tôi xin điều gì

ôi lòng nhân hậu từ bi
thương ai lâm lụy hiểm nguy trên đời
chỉ cần tin vững nơi Người
Người cho thoát khỏi cảnh đời trầm luân

Người thương gánh hết gian truân
cho tôi tìm lại mùa xuân tuyệt vời

M. Sao Khuê, 24-6-2015

CHÚA NHẬM LỜI

đừng lo Chúa chẳng nhậm lời
một lo em đủ tin Người hay chưa

trời ban nắng, trời tặng mưa
đời em có cả đôi mùa buồn vui

buồn, em tỏ thể với Người
vui em đừng tiếc lời mời liên hoan

trong Người, em có bình an
vắng Người em mãi võ vàng sầu đau

khi em chưa kịp khẩn cầu
thì Người đã rõ muôn câu van nài

cuộc phàm trần, cậy trông ai
thì em cũng vẫn còn hoài bi thương

ai cùng em hết con đường
vui buồn, sướng khổ dặm trường xa xôi

một mình Thiên Chúa mà thôi
nơi em nương tựa suốt đời trần gian

vững tin nhé, sẽ bình an
trong Giê-su, có vô vàn sức thiêng

Chúa nhậm lời kẻ kêu xin
với lòng yêu mến cậy tin nơi Người

M. Sao Khuê, 26-6-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

NẮM TAY CON CHÚA ƠI

bàn tay nắm lấy bàn tay
cho lòng sống lại những ngày hồn nhiên
được yêu là phúc diệu huyền
trong bàn tay Chúa bình yên cuộc đời

nắm tay con, Chúa yêu ơi
truyền vào nguyên khí tinh khôi của Người
ngày vàng bỗng hóa xanh tươi
hồn hoang cõi cút bỗng ngời tình xuân

đêm tuần phiên, những u trầm
sẽ nên hội nhạc thiên ân rộn ràng
bình mình, nắng mới dịu dàng
giữa đêm sao xuyên bàng hoàng tử sinh

nắm tay con, Chúa chí tình
xót thương ai vững cậy tin nơi Người
bao ngày đau đớn sẽ nguôi
bao đêm lo sợ cũng trôi xa ngàn

chỉ còn hạnh phúc bình an
trong tình yêu Chúa vô vàn mừng vui

Gã Tuần Phiên, 26-6-2015

KHÁT CHẠM VÀO CHÚA

tay con còn mãi khát chạm vào
toàn là những gì hay hư nát
làn da nõn, tấm bằng xinh, tờ giấy bạc
nên đời con mãi bi đát Chúa ơi

lòng con còn chưa muốn xa rời
những gì là phai phôi, chóng vánh
mà óng ánh, mà lung linh, lóng lánh
nên đời con bao bất hạnh phủ phàng

linh hồn con chưa dứt những mùa hoang
trên phố lụa điều tàn đang giẫy chết
mà chưa ngộ mình ngu si, ngốc nghếch
chốn xa xuôi còn biên biệt nẻo về

toàn thân con đương rũ liệt ê chề
hồn lâm lụy miền u mê lầm lạc

....

xin cho con đổi thay lòng khao khát
khát chạm vào nguồn mạch cõi thường sinh
để được bình an trong mỗi chân tình
được thắm lại thuở nguyên trinh xinh đẹp

dẫu một chút chạm vào hơi khép nép
xin hãy là chút chạm của đức tin

gã tuần phiên, 25-6-2015

BA CHUÔNG

TAY NGƯỜI VẪN NẮM LẤY TAY TÔI

có ai cảm nỗi chuyện tàn vơi
trong cõi nhân sinh của kiếp người
một sớm mai hồng chiều héo úa
phù dung một đóa rụng rơi

có ai biến đổi buồn thành vui
sầu khổ bi thương những ngậm ngùi
thành nỗi hân hoan niềm hạnh phúc
cho tôi đừng lại bước buông xuôi

có ai còn lại trong đời tôi
khi bóng chiều nghiêng phía cuối trời
vẳng tiếng thời gian như nhạc ngựa
trong hơi sương lạnh đến bồi hồi

khi tôi lâm lụy giữa dòng đời
cái bóng của tôi cũng bỏ tôi
chìm khuất trong đêm sâu bất tận
cô đơn nhắm đêm mấy phai phôi

xin cho tôi nhớ một Con Người
xuống cõi trần gian để cứu tôi
thoát khỏi đêm đời đầy thất vọng
nếu tôi tin vững ở nơi Người

bởi vì Người đã ơn bên tôi
trong suốt thời gian của kiếp người
tôi mãi hững hờ như chẳng biết
mà Người vẫn nắm lấy tay tôi

ba chuông, 24-6-2015

BẦY CON NÍT ĐÁNG THƯƠNG

Thương căn nhà trông hươu trông hoác
Mái tranh cùn dột nát thê lương
Hay thương lũ trẻ đáng thương
Màn trời, chiếu đất, gió sương bão bùng?

Bởi vì đâu khốn cùng, bi đát?
Tuổi hoa niên xơ xác tro vơ
Cơm rau qua bữa vật vờ
Ôm nhau ru giấc寐 mờ tương lai

Ôi mái ấm, lâu đài hạnh phúc
Bóng trở thành địa ngục trần gian
Ai người chịu cảnh hàm oan?
Một bầy con nít vô vàn bi thương

Lòng ai có đoạn trường, tan nát
Khi tự mình bèo dạt, mây trôi
Tìm vui góc bể, chân trời
Bỏ quên nóm ruột cút côi, điêu tàn

Hay thềm khát lều vàng, gác tía
Mà đang tâm vô nghĩa, vô tình
Thì xin hãy đấm ngực mình
Tội làm mái ấm gia đình tan hoang

Chúa là nguồn bình an nhiệm lạ
Xin thương ban ơn cả cho đời
Người xây hạnh phúc lứa đôi
Bằng tình hy hiến trên đời Can-vê...

Ba Chuông, 27-6-2015

HƯƠNG NAM

CON ĐANG GIỮ CHIẾC CHÌA KHÓA

Tay con đang giữ chiếc chìa khóa
Khi dám liều yêu hết trí khôn
Hết cả linh hồn, và hết cả
Xác thân tàn tạ đến hao mòn

Tay con đang giữ chiếc chìa khóa
Khi gắn niềm vui với nỗi đau
Cùng Chúa Giê-su trên Thánh Giá
Sẻ chia nhục nhã, chia cơ cầu

Tay con đang giữ chiếc chìa khóa
Khi đắm chìm trong biển xót thương
Chịu rúc đời mình vào ngực Chúa
Nghe dòng máu thánh nhịp trào tuôn

Tay con đang giữ chiếc chìa khóa
Mở cửa thiên đàng cho chính con
Chìa khóa mang tên tin cậy mến
Bằng vàng quý giá, tấm lòng son

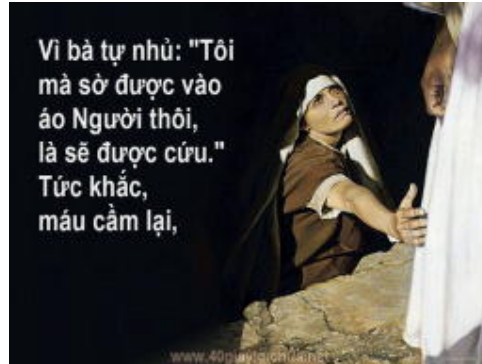
Tay con đang giữ chiếc chìa khóa
Mở cửa thiên đàng cho thế nhân
Khi dám liều mình yêu tất cả
Yêu đoàn chiên Chúa giữa gian trần

Tay con đang giữ chiếc chìa khóa
Xin Chúa uy quyền nâng đỡ con
Trung tín mến yêu trông cậy Chúa
Dẫu bao khốn khó dẫu hao mòn..

*Hương Nam, 26-6-2015
(mùng lễ Thánh Phê-rô và Phao-lô)*

HỒ GIANG A

LEN LÉN

Len lén thôi, sau lưng Người
Em vùi tay khẽ chạm vào gấu áo
Con lâm lụy bao nhiêu năm sâu nảo
Sẽ biến ngay như giông bão tan rồi

Len lén thôi, sau lưng Người
Nhưng em tin là Người đang nói thấy
Nói thấy em vừa bồi hồi run rẩy
Vừa dặn mình hãy tin vững mình ơi

Len lén thôi, sau lưng Người
Nhưng Người biết cuộc đời em tan nát
Và cố nghe tiếng lòng em khao khát
Một tình thương cứu thoát phận bèo trôi

Len lén thôi, sau lưng Người
Chẳng giấu diếm nỗi hổ ngươi tủi nhục
Vạn dặm trường trên dòng đời bỉ cực
Bởi em tin Người thấu suốt em rồi

Len lén thôi, sau lưng Người
Em vùi tay khẽ chạm vào gấu áo
Con lâm lụy bao nhiêu năm sâu nảo
Đã biến ngay như giông bão vừa người

Thầm lặng thôi, tạ ơn Người
Chẳng bỏ rơi ai mền tin trông cậy

ả giang hồ, 24-6-2015

CHUNG PHẬN NGƯỜI, VÌ YÊU

cao sang xuống chôn đọa đày
giang hồ khắp nẻo đó đây trần phàm
muôn đời vẫn một lòng tham
yêu người khôn khổ bản hàn đau thương

chung lối bước, chung con đường
chung niềm tủi nhục, sầu vương phận người
chung ngày ngắn, chung đêm trôi
chung mùa sắc thắm, chung hồi héo hon

chung nhau chuyện mật, chuyện còn
chung tất tả, chung phai mòn hồng duyên
chung đau bệnh, chung tật nguyên
chung lẽ kín, chung niềm riêng u tình

một yêu nóm ruột của mình
một dâng hiến, một hy sinh tận tàn
một không muốn để dở dang
công trình tay Chúa rỡ ràng, huyền vi

giang hồ khắp nẻo sâu bi
tìm ai khôn khổ, lâm nguy trên đời
chỉ mong tin vững nơi Người
từ trên cao xuống cõi đời vì yêu

ả giang hồ, 25-6-2015

XIN LÒNG MỀN CHÂN THÀNH

“Tất cả chúng con đã trở nên như người nhiễm uế, mọi việc lành của chúng con khác nào chiếc áo dơ. Tất cả chúng con héo tàn như lá úa, và tội ác chúng con đã phạm, tựa cơn gió, cuốn chúng con đi”
(x. Is 63,16b-17; 64,1.3b-8)

Em xinh đẹp và lòng lầy kiêu sa
Áo hồng nhung tuyệt mịn mà tha thướt
Vạn con mắt long lanh màu lệ ướt
Tựa thềm thường theo mỗi bước em qua

Em tung tăng xuống phố bóng chiều tà
Chừng ngó thấy những nụ hồng tàn úa
Tắm áo đời nhiều nhàu nhả nhớp nhúa
Đương ngậm sâu sau một thửa hồng nhan

Dừng bước chân cúi thấp xuống tâm toan
Hay vung tay ném vài ngàn tiền nhỏ
Chút quà tặng cho tương lai em đó
Mùa hồng nhan cuốn theo gió thời gian

Tiếc cho em mặc chiếc áo rỡ ràng
Mà chẳng có tấm lòng vàng quý giá
Tiếc cho em mỗi việc lành cao cả
Mà ý chẳng lành cũng ngã về không

Tiếc cho nhau hoài gian khổ long đong
Việc từ thiện mà lòng chưa từ thiện

...
Chúa thấu cả bao niềm riêng lẽ kín
Xin cho con một lòng mềm chân thành

ở giảng hồ, 22-6-2015

AI BIẾT MÌNH ĐANG NGỦ MÊ

ai biết mình đang ngủ mê
trên chiếc giường gà thống thọt
nếu không có người đánh thức
sẽ còn mê tới bao giờ

ai biết mình đang ngủ mê
trên quãng đường đua tên tuổi
cứ như mê, mà rất vội
sợ thời gian trôi vô tình

ai biết mình đang ngủ mê
trong đóa phù dung chóng vánh
tưởng chừng không hề bất hạnh
ngờ đâu bóng xế chiều tàn

ai biết mình đang ngủ mê
khi gieo lời tình muôn thuở
một cho danh mình rạng rỡ
cõi hư không, đã cận kề

ai biết mình đang ngủ mê
trong chuyến xe hàng từ thiện
đem đồ vào sông vào biển
khi lòng từ thiện đôi gian

ai biết mình đang ngủ mê
trong vai tuồng người đánh thức
khi chính mình đang gù gục
trong thói phàm tục xét soi

cúi xin ánh sáng Ngôi Lời
giúp con một đời tỉnh thức...

ả giang hồ, 21-6-2015